

Resolució 142/2020, de 14 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 23/2020

Administració reclamada: Departament d'Interior

Informació reclamada: Identificació amb el número TIP de dos policies locals.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Els indicis aportats a aquest procediment porten a suposar que la informació sol·licitada existeix efectivament en poder de l'Administració reclamada. La persona reclamant identifica clarament les diligències que la contindrien i l'informe aportat per la DGP no ho qüestiona. En tot cas, si el Departament d'Interior no té en el seu poder els números TIP sol·licitats ho hauria de manifestar de forma clara i expressa a la persona reclamant i a la GAIP. En quant als límits que concorren en la informació sol·licitada, per part del Departament d'Interior s'ha invocat la protecció de dades personals. Però el cas és que no es demana el nom i cognoms de ningú, només el número TIP, que precisament s'ha instituït per poder identificar professionalment els membres dels cossos policials sense sacrifici per a les seves dades privades. No sembla, per tant, que pel fet de facilitar els números TIP sol·licitats s'infringeixi cap límit legal al dret d'accés a la informació pública, i en tot cas l'informe de la DGP no n'indica cap de forma fonamentada.

Paraules clau: Generalitat. Persona interessada. Infraccions. Denúncia. Policia. TIP. Reclamació contra desestimació. Dades personals.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de gener de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 23/2020, presentada contra la Direcció General de la Policia (DGP), Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 d'octubre de 2019 la persona reclamant va demanar a la DGP la identificació dels policies locals de Cambrils que la varen denunciar als Mossos d'Esquadra en les diligències dels Mossos d'Esquadra de Cambrils 401095/2013 per una suposada infracció administrativa a la Llei 1/1992 el mes de maig de 2013.
3. El 22 de novembre de 2019 la DGP contesta la sol·licitud anterior assenyalant que *qualsevol comunicació o informe relacionat amb qualsevol actuació policial és únicament possible a requeriment de l'autoritat competent, en el marc d'un procediment en concret i sempre d'acord*

amb la normativa de protecció de dades personals. ... Aquestes peticions solen formar part d'un procediment administratiu o judicial i és el responsable del procediment qui pot valorar adequadament quines són les dades necessàries per tramitar un assumpte en concret. Així, hauríeu de dirigir la vostra petició al jutjat competent en la vostra causa.

4. La Reclamació presentada el 14 de gener de 2020 afirma que no hi ha cap procediment administratiu ni judicial per la causa en el marc de la qual es va denunciar la persona reclamant. Considera que les persones denunciants són policies locals de Cambrils (perquè així ho hauria assegurat el responsable de la Unitat de Seguretat Ciutadana dels Mossos d'Esquadra de Cambrils i el Síndic de Greuges) i per tant el que demana no és el seu nom, sinó el seu TIP, tot argumentant que han de mostrar-lo obligatòriament en les seves actuacions. Reitera la sol·licitud.
5. El 20 de gener de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 6 de febrer de 2020 la GAIP rep l'informe del Departament. Adjunta diverses comunicacions entre la DGP i la persona reclamant entorn a la mateixa petició feta a la sol·licitud. L'informe reitera la postura expressada a l'antecedent 3.
7. El 10 de febrer de 2020 la GAIP trasllada l'informe del Departament a la persona reclamant, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (el número TIP dels dos policies locals de Cambrils que, sembla ser, haurien denunciat a la persona reclamant en les diligències dels Mossos d'Esquadra de Cambrils 401095/2013 per una suposada infracció administrativa a la Llei 1/1992 el mes de maig de 2013), si

existeix en poder de l'Administració reclamada (el Departament d'Interior), és informació pública, d'acord amb el contingut que dona a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG. En conseqüència, en aplicació de l'article 18.1 LTAIPBG, qualsevol persona tindria dret a accedir-hi, llevat que concorrien límits que puguin impedir-ho (article 20.1 LTAIPBG). A la vista d'aquest relat, cal valorar l'existència efectiva d'aquesta informació en poder de l'Administració reclamada i els límits que hi poden concórrer.

Els indicis aportats a aquest procediment porten a suposar que la informació sol·licitada existeix efectivament en poder de l'Administració reclamada. La persona reclamant identifica clarament les diligències que la contindrien i l'informe aportat per la DGP no ho qüestiona. En tot cas, si el Departament d'Interior no té en el seu poder els números TIP sol·licitats ho hauria de manifestar de forma clara i expressa a la persona reclamant i a la GAIP.

En quant als límits que concorren en la informació sol·licitada, per part del Departament d'Interior s'ha invocat la protecció de dades personals. Però el cas és que no es demana el nom i cognoms de ningú, només el número TIP, que precisament s'ha instituït per poder identificar professionalment els membres dels cossos policials sense sacrifici per a les seves dades privades. No sembla, per tant, que pel fet de facilitar els números TIP sol·licitats s'infringeixi cap límit legal al dret d'accés a la informació pública, i en tot cas l'informe de la DGP no n'indica cap de forma fonamentada.

Per una altra banda, la persona reclamant argumenta de forma consistent un interès reforçat en obtenir la informació sol·licitada, perquè els TIP sol·licitats correspondrien, segons creu, a membres de la policia municipal que l'haurien denunciada, de manera que a l'interès general vinculat al dret d'accés a la informació pública hi afegiria l'interès personal en esbrinar la identitat professional dels policies que li haurien imputat actuacions contràries a la llei. Certament, la seva condició de persona denunciada, amb independència del procediment a què va portar la denúncia, fa que ostenti la posició jurídica de persona interessada, amb un dret reforçat d'accés a l'expedient que l'afecta.

L'argument que dona reiteradament la DGP (antecedents 3 i 6) és una fórmula genèrica que remet a l'autoritat judicial o administrativa la capacitat per requerir informació d'actuacions policials, sense connectar-la a les circumstàncies del cas. No sembla, en tot cas, que l'accés a les dades sol·licitades desvetlli actuacions policials reservades.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per

la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de febrer de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 23/2020 i declarar el dret de la persona reclamant al número TIP dels dos policies locals que l'haurien denunciat en les diligències indicades a l'antecedent 2.
2. Requerir al Departament d'Interior que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
3. Requerir al Departament d'Interior a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 23/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.